

НАРОДНІ ІГРИ У ФОРМУВАННІ ПОЗИТИВНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ

Сьогодні проблема впровадження здорового способу життя є однією з найбільш пріоритетних для всієї української нації. Учені досліджують різні механізми та засоби, які б допомогли сформувати позитивне ставлення до здорового способу життя у населення, адже від цього, в значній мірі, залежить майбутнє України.

Особливо гостро дана проблема постає в контексті дошкільного віку, адже процес упровадження здоров'язбережувальних технологій на даному віковому етапі має певні особливості, зокрема: необхідність формування стійкої мотивації у дітей, використання цікавих форм та методів роботи тощо. Саме тому, чимало педагогів-практиків виокремлюють народну гру як потужний інструмент формування позитивного ставлення до власного здоров'я у дітей.

Народні ігри походять від давніх ритуальних традицій. Вони передавалися з покоління в покоління, набирали розважального змісту, наслідувалися дітьми і ставали для них не лише забавою, а й веселою школою життя.

Загальновідомо, що у дошкільному віці ігрова діяльність є провідною, що зумовлено кількома важливими моментами: дитина перших шести років життя надає перевагу рольовій грі перед іншими видами діяльності; саме в грі визріває готовність малюка до розгортання інших видів діяльності (спілкування, праці, учіння), закладаються й розвиваються всі основні вікові новоутворення особистості.

Виховання дітей засобами народної гри позитивно оцінювали С. Русова, В. Сухомлинський, О. Усова, К. Ушинський та інші вчені-педагоги. Вони зазначили, що дитяча народна гра є могутнім стимулом формування естетичних, моральних та фізичних започаткувань становлення людини. У свою чергу, К. Ушинський підкреслював яскраво виражену педагогічну спрямованість народних ігор. На його думку, кожна народна гра містить у собі доступні форми навчання, вона спонукає дітей до ігрових дій, спілкування з дорослими.

Кожна гра, кожна забава має свої специфічні функції та розвиває фізичні й моральні якості, на чому неодноразово наголошували О. Богініч, Е. Вільчковський, А. Вольчинський, А. Цьось [1; 2; 3].

А. Вольчинський систематизував українські народні ігри за ознакою їх переважаючого впливу на стан здоров'я та рухову підготовленість дітей 5-6 років. [3].

Аналіз науково-методичної літератури дозволяє констатувати, що у практиці роботи сучасних дошкільних закладів частіше за все використовують такі народні ігри:

- сезонно-обрядові («Перепілочка», «Подоляночка» та ін.);
- побутові народні («Гуси», «Коваль», Нема пана вдома та ін.);

- ігри-лапанки («Піжмурки», «Квач», «Панас»);
- рухливі ігри з обмеженим мовленнєвим текстом («Квочка», «Їду, їду», «Котилася бочка та ін.»);
- рухливі хороводні ігри: («Іде, іде дід», «Огірочки», «Подоляночка» та ін.);
- ігри-забави та ігри-атракціони («Пес», «Бій півнів» та ін.);
- ігри комічного характеру («Ледачий Гриць»), сюди ж можна віднести гойдання на гойдалках, катання на саморобних каруселях, лазіння по гладенькому стовбуру.

Роль кожної з визначених ігор є неоцінною як у фізичному розвитку старших дошкільників, так і формуванні позитивного ставлення у дітей до здорового способу життя, збереження власного здоров'я. За своєю структурою більшість народних ігор прості, однопланові, завершені, в них поєднуються слово, рух, пісня.

Розмаїття та специфіка народних ігор дозволяє широко використовувати їх в освітньому процесі дошкільного навчального закладу, враховуючи особливості старшого дошкільного віку та дотримуючись принципів керування ігровою діяльністю дітей.

Література

1. Богиніч О. Фізичне виховання дошкільників засобами гри : навч.-метод. посіб. / Богиніч О. – К. : Шк. світ, 2007. – 120 с.
2. Вільчковський Е. Організація рухового режиму дітей у дошкільних навчальних закладах: Навч.-мет. посібник. / Вільчковський Е., Денисенко Н. Тернопіль : Мандрівець, 2008. – 128 с.
3. Вольчинський А. Я. Особливості організації рухового режиму дошкільнят засобами народної фізичної культури / А. Я. Вольчинський, Я. А. Смалъ // Молод. наук. вісник Східноєвропейського нац. університету ім. Лесі Українки. – Луцьк, 2013. – Вип. 9. – С. 77–81.

УДК 378:001.895

КЕРТИС Н.В.

Гуманітарно-педагогічний коледж МДУ

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ МОДЕРНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ У ВНЗ

На сучасному етапі система вищої освіти є ключовою сферою розвитку суспільства, привертає до себе надзвичайно велику увагу і зазнає критики в контексті тенденцій розвитку світових освітніх систем, у тому числі європейських. В Україні триває реформування системи освіти. Інструментом становлення нової освіти є інноваційна діяльність, яка полягає у внесенні якісно нових елементів у навчально-виховний процес. Пропонуються нові технології, інший педагогічний менталітет. Сучасний етап модернізації системи освіти характеризується посиленням уваги до особистості, спрямуванням зусиль педагогів на розвиток творчого потенціалу учасників навчально-виховного процесу. Реалізація нових

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>